

σμούς μακροῦ ὑφάσματος, ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου κινου-
μένου.

Διάφοροι ἄλλοι σίφωνες ἐπισυμβάντες κατὰ διαφό-
ρους καιρούς, ἐξ ὧν λαμβάνει ὁ ἀναγνώστης ἀκριβεστέ-
ραν ἰδέαν, εἶναι αἱ ἐξῆς·

Τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1814 ὁ Κ. Ναπιέρος πλοίαρ-
χος, παρετήρησε θαλάσσιον σίφωνα, ὅστις ἐπλησίσεν
εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τὸ πλοῖόν του· ὅταν ἐνεφανίσθη,
λέγει ὁ Κ. Ναπιέρος, εἶχε σχῆμα κυλινδρικόν, ἐντὸς
τοῦ ὑποίου ὑψώθη τὸ ὕδωρ μετὰ μεγάλην ταχύτητα, καὶ
ἀκολουθῶς ἔμεινεν ἀκίνητος ὀλίγας στιγμᾶς· περὶ τὴν
βάσιν τοῦ σίφωνος, ἡ θάλασσα ἀναβράζουσα ἐσχημά-
τισεν ἀφρούς, μεγάλην ποσότης ὕδατος ὑψώθη ἐπομέ-
νως μέχρι τῶν νεφῶν, καὶ ἠκούσθη συριγμός· ἡ διευ-
θύνσις τοῦ σίφωνος ἦταν κατ' εὐθὺν λόγον τῶν τότε
πνεόντων μεταβλητῶν ἀνέμων, ἀκολουθῶς διευθύνθη
κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ πνέοντος ἀνέμου· ὁ πλοία-
ρχος τότε διέταξε καὶ ἐπυροβόλησεν ἐπὶ τοῦ μετεώ-
ρου τούτου, ὅπερ διασπαρὲν ὑπὸ τῆς σφαίρας ἐσχίσθη
εἰς δύο μέρη, κυμαινόμενον τῇδε κακεῖσε· μετὰ
παρέλευσιν 1/60 ἐνωθέντα τὰ μέρη ταῦτα ἐξηφανί-
σθησαν μετ' ὀλίγον καὶ τότε ἔπεσε χεῖμα ῥόος βροχῆς·
κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κ. Ναπιέρου πρὶν δια-
σχισθῇ ὁ σίφων διὰ τοῦ τηλεβόλου εἶχε περὶ τὴν βά-
σιν τῆς θαλάσσης διάμετρον 920 περίπου μέτρων
γαλλικῶν, ὕψος δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης
μέχρι τοῦ νέφους περίπου μέτρα γαλλικὰ 500. Τὸ
μέγιστον τοῦτο ὕψος τὸ ὅποιον συμβαίνει εἰς τοὺς
σίφωνας, ἀντιβαίνει καθόλα εἰς τοὺς νόμους τῆς ἀτ-
μοσφαιρικῆς πίεσεως· ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ καὶ
ἐτέραις ἀγνώστοις δυνάμει, δι' ἧς ἡ ἀνάστασις τῶν
ὕγρων φθάσει τὸν ὑπέρτατον τοῦτον βαθμόν.

Παρατηρήθη ἕτερος σίφων· εἰς τὸ ἐνδοθεν τοῦ κώνου
μέρος διακρίνεται ἐντελῶς ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι
τοῦ νέφους, τὸ ὑψούμενον ἀμώδεις ὕδωρ, ὡς ὁ κα-
πνὸς ἐπὶ καπναγωγοῦ. — Ἔτερος σίφων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς
ἐπισυμβὰς ἀπερρόφησεν τὰ ὕδατα τῶν ποταμῶν ἅπερ
μετέφερε εἰς μεμακρυσμένους τόπους τοὺς ὁποίους καὶ
ἐπλημμύρουν.

Τὴν 26 Αὐγούστου 1826 σίφων τρομακτικώτατος
κατεδάφισε μεγάλην ἔκτασιν γῆς, εἰς Καρκασσόνην
τῆς Γαλλίας. Νέος 17 ἐτῶν ἀρπαχθεὶς ὑπὸ τοῦ με-
τεώρου ἐρρίφθη μακρὰν ἐπὶ βράχου καὶ ἐσυτρίφθη ἡ
κεφαλὴ του· δεκατέσσαρα πρόβατα μετεωρηθέντα ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ σίφωνος εὐρέθησαν πολὺ μακρὰν· ὁ σίφων
μετετόπισε βράχους κολοσσαίους, ἀνύψωσε καὶ ἀνέτρε-
ψε τοὺς μεγάλους λίθους τῆς θύρας τοῦ παλατίου, κα-
τεκρήμνισε πολλὰς οἰκίας, μετεώρησεν ἀμάξας, ἐξερρί-
ζωσε παμμεγέθη φυτὰ κλπ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύ-
την ὁμολογοῦσιν οἱ παρατηρηταί, ὅτι ὁ αἶρ ἀπέπνεεν
θεϊσώδη ὁσμήν.

Τὴν 9 Ἰουλίου 1833 εἰς τὴν νῆσον Κύρρον (Κόρ-
σικαν) παρετήρηθη μετέωρον συνιστάμενον ἐξ ὕδατος,
αἰέρος καὶ πυρός, τὸ ὅποιον ἀποσπασθὲν αἰφνης ἀπὸ τὰ
νέφη, κατέπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπροξένησε πολὺ πα-
ράδοξον ἀποτέλεσμα. Ἡ αἰερίος αὕτη μᾶζα πλήρης ἡ
λεκτρισμοῦ, ἀναπτυχθεῖσα εἰς παχύτατον νέφος, ὑ-
ψώσεν ἐκ τῆς γῆς ἀπειρον ποσότητα χωμάτων· βιαίως
δὲ κινουμένη ἐρπίνετο ὡς σφαῖρα παμμεγέθους καὶ φω-
τεινῆς, καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμενοι φωτεινοὶ κροσσοί,

οἵτινες ἐπλήρουν μέγα διάστημα μετεβλήθησαν εἰς οὐ-
ράνιον τόξον τὸ ὅποιον μετὰ παρέλευσιν 1/2 ὥρας
ἐξηφανίσθη· ὁ πυκνὸς αὗτος αἰθρὸς ἀνέσκαψε τὸν τό-
πον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπεσε καὶ ἐσχημάτισε λάκκον 10
ποδῶν βάθους καὶ 25 ὕψους.

Τὴν 8 Ἰουλίου 1833 εἰς τὰς 8 π. π. πλησίον τῆς
Νεαπόλεως παρετήρησαν θαλάσιον σίφωνα, ὅστις πε-
ριτρέξας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ὀλίγα
στιγμᾶς, ἐπλησίασε μετὰ ταχυνομένην κίνησιν πρὸς τὴν
πλατεῖαν τῆς ἀγορᾶς, εἰς ἣν πωληταὶ τινες πορτοκα-
λίων ἐξεπλάγησαν ὅταν ἶδαν νὰ γίνωσιν ἄφαντοι ἐν ῥοπῇ
ὀφθαλμοῦ δύο μέγιστοι κοφίνοι πλήρεις πορτοκαλίων.
Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἂν καὶ ἐφάνη γελοῖον, ἦτον
μ' ὅλα ταῦτα πολλὰ σημαντικώτερον καὶ συγχρόνως
παραδοξότερον εἰς τὴν νέαν, ἥτις εὐρυσκομένη ἐπὶ ὑψη-
λοῦ δώματος εἶδε πίπτουσας ἐπ' αὐτῆς βροχὴν πορ-
τοκαλίων.

Τὴν 23 Ἰουλίου 1837 εἰς τὴν Βεθέην τῆς Ἑλβε-
τίας παρετήρησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων μ' ἐκπληξίν
των, γιγαντιαίαν στήλην ὕδατος ἀρχομένην ἐξ ὑψηλοῦ
νέφους, καὶ λήγουσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας λίμνης τινὸς
ἐξ ἧς περιστρεφόμενα τὰ ὕδατα ὑψώθησαν εἰς μέγι-
στον ὕψος· ἀκολουθῶς διευθύνθη εἰς ποταμὸν τινα
τοῦ ὁποίου ἠκολούθησε τὴν ῥοήν, ἀπαρρόφωσα ὅλα τὰ
ὕδατα· μετὰ ταῦτα μετεβλήθη εἰς τρομακτικώτατον
καὶ πυκνὸν νέφος· ἡ πελώριος αὕτη στήλη ἦτον σί-
φων, ὅστις κατὰ τὴν πορείαν του ἀνέτρεψεν ἕνα ἀν-
θρώπον καὶ ἐξερρίξωτε παμμεγέθους δένδρον.

Πολλοὶ ἄλλοι σίφωνες παρατηρηθέντες, ἐπαρροσί-
σαν τρομακτικώτατην θέαν· διὰ τῶν σιφῶνων παρε-
τηρήθη πολλάκις βροχὴ πίπτουσα ἐξ ἀμυδρῶν ὕλης,
ἄλλοτε ἐκ κονιορτοῦ, ἄλλοτε ἐκ σπερμάτων καὶ ἄλλο-
τε ἐξ ἀνθράκων.

Τὸ ὁλέθριον τοῦτο μετέωρον συμβαίνει μᾶλλον εἰς
τοὺς θερμούς ἢ τοὺς ψυχροὺς τύπους καὶ ἐμφανίζεται
μετὰ πολλῶν ἡμερῶν νηνεμίας· περὶ τῆς παραδόξου
δυνάμεως τῶν σιφῶνων ἡ ἐπιστήμη, ὡς εἴπαμεν, δὲν
ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ δώσῃ ἀποχρώντα λόγον. Ν. Ζ.

ΜΑΡΚΟΣ ΚΟΥΡΤΙΟΣ ΡΙΠΤΟΜΕΝΟΣ

Εἰς τὸ ΒΑΡΑΘΡΟΝ.

Ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως εἶναι τὸ ἰσχυρώτερον καὶ
ἐξοχώτερον τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων. Καὶ εἰς τῶν
νεωτέρων ἔθνων τὴν ἱστορίαν εὐρίσκομεν δείγματα με-
γάλων ὑπὲρ τῆς πατρίδος θυσιῶν καὶ πράξεων, ἰδίως δὲ
εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως, ἀλλ' ἡ
πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως ὑπῆρξεν εἰς τὸν ἀνώτατον
βαθμὸν ἀνεπτυγμένος εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν, καὶ
εἰς τοὺς ἀρχαίους Ῥωμαίους.

Ὁ Μάρκος Κούρτιος, ὃν παριστᾷ ἡ εἰκονογραφία μας,
ἐκ γενεᾶς εὐγενοῦς τῆς Ῥώμης καταγόμενος, ἀπεθανάτισε
τὸ ὄνομά του διὰ τῆς ὡραιότερας πράξεως, ἣν ἐνέπνευ-
σεν ποτε ὁ τῆς πατρίδος ἔρως, πράξεως τοσοῦτον ὑψη-
λῆς, ὥστε αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ δὲν θέλουν νὰ θεωρήσωσιν
αὐτὴν μυθώδη, ὡς ἱστορικοὶ τινες ἐγνωμοδόγησαν.

Ἐν ἔτει 392 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης (362 Π. Χ.) ἠνεώχθη αἴφνης κατὰ μέσον τοῦ Φόρου, ἄβυσσος βαθυτάτη, τὴν ὁποίαν κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἡδυνήθησαν νὰ πληρώσωσιν, ἂν καὶ ἀκαταπαύτως ἔρριπτον ἐντὸς αὐτῆς χῶμα καὶ πέτρας. Κυριευθέντες ἐπομένως ὑπὸ φόβου δεισιδαίμονος, οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐρωτήσωσι τοὺς ἱεροσκόπους, οἵτινες ἀπήντησαν, ὅτι « ἂν θέλωσιν » ὥστε ἡ Ῥώμη νὰ φέρῃ διὰ παντὸς τ' ὄνομα τῆς αἰωνίας πόλεως νὰ ῥίψωσιν εἰς τὸ βάραθρον ὅ, τι συνίστα τὴν κυριωτέραν ἰσχὺν τῶν Ῥωμαίων. »

Πολὺν χρόνον ἠπόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρησμοῦ τούτου, ὅταν νέος τις, ὀνόματι

Μάρκος Κούρτιος, διακριθεὶς εἰς διαφόρους μάχας ἐπὶ γενναιότητι καὶ ἀνδρείᾳ, ἔρχεται ἐν τῇ μέσῃ τῆς ἀγορᾶς, ὅπλισμένος ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν καὶ καθήμενος ἐπὶ λαμπροῦ καὶ πλουσίως ἐσκευασμένου ἵππου. Οἱ πολῖται βλέπουσιν αὐτὸν ἀποροῦντες, ἀλλ' ὁ Κούρτιος δηλοποιεῖ αὐτοῖς, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφιβάλλωσιν ὅτι ἡ ἀνδρεία καὶ τὰ ὅπλα καθίσταν τὴν πρωτίστην ἰσχὺν τῶν Ῥωμαίων καὶ, καθωσιούμενος εἰς τοὺς Νερτεροὺς Θεοὺς, τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνυψοῖ, καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς πλήρεις χαρᾶς ὑπερφυσικῆς, ῥίπτεται καὶ γίνεται ἄφαντος ἐντὸς τῆς ἀβύσσου, ἐνώπιον τοῦ ἐκθάμβου καὶ ὑπὸ θαυμασμοῦ καταληφθέντος

Μάρκος Κούρτιος ῥιπτόμενος εἰς τὸ βάραθρον.

πλήθους. Ὁ εὐγνώμων λαὸς ἔρρανεν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου καὶ ἡρωικοῦ τάφου ἄνθη καὶ προσφοράς, καὶ λέγεται, ὅτι τὸ θάραθρον ἐκλείσθη ἀμέσως.

Εἰς τὴν *Bililar Borghese*, κειμένην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης ἀνάγλυφόν τι καθιεροῖ τὴν μνήμην τῆς ἐξόχου ταύτης ἀφοσιώσεως.

Η ΤΑΛΙΟΝΗ.

Οὔτε Κλεοπάτρας τῆς μεγαλοπρεποῦς καὶ ἐρωτικῆς βασίλισσος τῆς Αἰγύπτου, οὔτε Σαπφοῦς τῆς ἀτυχοῦς Μούσης τῆς Δέσβου, οὔτε Ἀσπασίας τῆς ὥραιας τοῦ Σωκράτους γνωρίμου, καὶ τοῦ Περικλέους φίλης, οὔτε Ὑπατείας τῆς φιλοσόφου, οὔτε τῶν μεγάλων βασιλισσῶν Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας καὶ Αἰκαταίρης τῆς Β'. γράφομεν ἐνταῦθα τὸν εἶον. Τὴν ἡρωιδά μας ἐξελεξάμεθα ἐκ ταπεινοτέρας μὲν, ἀλλ' ἐπίσης πλήρους λάμπειος σφαίρας, τῆς τῶν ὥραιων τεχνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πάλιν ἐπροτιμήσαμεν τὴν τέχνην τῆς Τερψιχόρης, τὴν τοσοῦτον προσφιῆ εἰς τὴν νέαν ἡλικίαν. Αἱ ἀναγνώστριαί μας δὲν θέλουσι πληροφορηθῆ, ἐλπίζομεν, ἄνευ περιεργείας τὰ περὶ τῆς πρώτης χορευτρίας τῆς ἐποχῆς μας, τῆς πληρωσάσης πρὸ τινων ἐτῶν πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τοῦ ὀνόματός της.

Ἡ Μαρία Ταλιόνη (*Taglioni*) ἐγεννήθη εἰς Στοκχόλμην τῷ 1806, καὶ ἐκ μητρὸς μὲν ἦν ἔγχονος τοῦ τραγικοῦ Κάρστεν, τοῦ Τάλμα τῆς Σουηδίας, ὁ δὲ πα-

Ἡ Ταλιόνη.

τῆρ της ἦτο ὀρχηστῆς Νεαπολίτης, ὅστις καὶ ἐγένετο ὁ πρῶτος τῆς θυγατρὸς τοῦ διδασκαλός. Ἡ νέα Ταλιόνη ἐφάνη κατὰ πρῶτον εἰς τὸ θέατρον τῆς Βιέννης εἰς τινὰ παντόμιμον χορὸν (*ballet*), ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς της. Διηγοῦνται ὅτι ἡ νέα ὀρχήστρια κυριεῦθεισα ὑπὸ ἀκτανότητος ταρχῆς, ἐνώπιον τοῦ παρестῶτος πλήθους, ἐλησμόνησεν αἴφνης τὸ ὅποιον τῆς ἐδίδαξεν ὁ πατήρ της θῆμα, καὶ ἀμέσως αὐτοσχεδίασεν ἄλλο, ὅπερ ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν οἱ θεαταί. Ἀπὸ τῆς πρώτης ταύτης ἡμέρας ἡ Ταλιόνη ἐγένετο ἀπαράμιλλος εἰς τὴν τέχνην τῆς ὀρχηστικῆς.

Εἰς τὸ θέατρον τῶν Παρισίων ἡ Ταλιόνη ἐχόρευσε πρῶτην φορὰν τὴν 23 ἰουλίου 1827 εἰς τὸν χορὸν τῆς *Σικελίδος* μετὰ τοιαύτης ἐπιτυχίας, ὥστε ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ κοῖνου ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Ἐχόρευεν ἀκολουθῶς εἰς τὴν *Ἀποκρέω* τῆς *Beretias*, τὴν *Βαϊαδέρην*, τὴν *Ψυχὴν*, τὴν *Σελφίδα*, τὴν *κόρην* τοῦ *Δουνάβεως*, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα ἀνέπτυξεν τὴν μεγαλητέραν τέχνην.

Μετὰ ἐξ δὲ ἐτῶν θριάμβους εἰς Παρισίους, Λονδὶνον καὶ Βερολίνον ἡ περιώνυμος χορεύτρια προσεκλήθη εἰς Πετροῦπολιν, ἐνθα τῆς ἐγένοντο τοσοῦτον ἐπωφελεῖς προσφοραὶ ὥστε ἀπεφάτισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην πρωτεύουσιν τῆς Ἀρκτου. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ μεγαλοδωρία τῶν Ῥώσων ὑπερέβησαν τὴν τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ δύο ἐν Ῥωσίᾳ ὑπ' αὐτῆς πλασθέντες χοροὶ, ἡ *Ἀθιγγάνα* καὶ ἡ *Σκιά*, τῇ ἐγένοντο πρόξενον ἀπεριγράπτων θριάμβων καὶ τὰ πλουσιώτερα δῶρα τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς ἀντήμοιψαν τὴν τέχνην της. Ὁ δὲ Ῥώστος ποιητὴς Πούσκιν ἐγράφε τὰς καλητέρας περὶ αὐτῆς στροφάς. Ἐπανελθούσα εἰς Παρισίους, τὸν Μάϊον τοῦ 1844, ἐχόρευσε καὶ αὐτοῦ τὰ θαυμασιώτερα θήματά της, ὧν ἡ φήμη ἐκ Πετροπόλεως ἐφθασε μέχρι τῆς πρωτεύουσιν τῆς γῆς, τὸ τοῦ Φωτὸς τῆς *Σελήνης* καὶ τὸ τῶν *Ἀρθέων*, καὶ τὴν 29 ἰουνίου, δοῦτα τὴν τελευταίαν πρῶτασιν, καθ' ἣν λέγεται, ὅτι ἐσίναξεν πλέον τῶν 25,000 φράγκων, ἀπεχαιρέτησε διὰ παντός τὴν σκηνήν.

Ὡς ὁ Ὀμηρος, ὁ Δάντης, ὁ Σικεσπῆρος εἰς τὴν ποιήσιν, ὁ Μοζάρτος, ὁ Βετόβεν, ὁ Ῥοσσίνις, εἰς τὴν μουσικὴν, ὁ Παρμῆλ, ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος, ὁ Ρουβένις εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἐφάνησαν οἱ κορυφαῖοι καὶ οἱ ἀνκμορφῶται ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν τέχνην, οὕτω καὶ ἡ Ταλιόνη οὐ μόνον ἀνεδείχθη ἡ πρώτη χορεύτρια τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἀνεμόρφωσε ἐντελῶς τὴν ὥραιαν τέχνην τῆς Τερψιχόρης, καὶ εἰς τὰ θήματα αὐτῆς βαδίζουσα ἤδη καὶ ἡ συνάμιλλός της Φανή Ἑσλερ κινεῖ ἀπανταχοῦ τὸν ἐνθουσιασμόν. Ἡ ἀφελὴς χάρις της, αἱ ἡδυπαθεῖς, πλὴν σεμνοπρεπεῖς θέσεις τοῦ σώματός της, ἡ ἄκρα ἐλαφρότης τῶν πο-